

Kytára

Tak je už pátek. Konečně už skončila škola, ty praxe jsou nekonečný. Vzhůru domů pro usárnu, kytaru a hurá do osady. Už se fakt těším, je nádherný den a ještě hezčí má být víkend. Co všechno s sebou? Asi jako vždycky. Ještě jídlo, málem bych na to zapomněl. Teď už ale usárnu na sebe, kytaru přes rameno a pádím na nádraží. Mám pocit, že se i počasí hezky vyčasilo. Doufám, že tam zas nebudou žádný žabičky, co by mě dělali prohlídku jako minule. Teď to ale vypadá, že žádná tady není. Jsou tady hlavně už kluci. Jack má dokonce sekeru z domu. To bude zase jeho táta naštvanej. Jeho táta nesnáší, když jezdí na vandry nebo do osady. Hlavně když si tam bere věci z domu, právě jako sekeru. Musí vždycky skoro utéct, aby jel s námi. Já mám to štěstí, že nic podobného doma nemám. Tátu nemám. Teda někde ho určitě mám, ale nikdy jsem ho neviděl a máma mi nic nechce říct. Pak ale zahoukal vlak, a to mě vytrhnulo z myšlenek.

Naskákali jsme do toho verglu a jeli jsme. Jak jsme si sedli, tak jsme vytáhli všichni kytary a začali hrát. Všichni zpívali, a i lidi okolo nás vypadali, že jim to nevadí. Jen ten starší chlap, co seděl na vedlejší sedačce naproti, pořád kouká na mne a občas na moji kytaru. Asi v polovině cesty se ptal, jestli mu tu kytaru neprodám, že se mu líbí, a navíc mu připomíná prý kytaru, co měl jako mladej. Nechci ji prodat, ani není vlastně moje. Je mamky, a hlavně je to prý dárek od někoho, když taky jezdila na vandry. Přemlouval mě dlouho, ale nakonec stejně musel vystoupit dřív než my, a tak z toho nic nebylo. Jsem za to rád. My jsme vesele pokračovali dal do naší osady. Pořád jsem ale přemýšlel o tom chlapovi. Asi shoda náhod.

Víkend utekl jako voda, hrozně se mi nechce odjíždět. Nemám to rád. Myslím, že nikdo. Jack mi říkal, že se sem jednou odstěhuje, aby nemusel odjíždět. Myslím, že to je spíš kvůli jeho tátovi. Dost ho prý bije a furt se s ním hádá. Bydlí sami, jen on a jeho táta. Jeho máma odešla, právě kvůli jeho otci. Dřív žila hodně trampingem jako moje máma. Ty dvě toho zažili hodně, ale já s Jackem toho zažijeme určitě víc. Po cestě domů jsme taky zpívaly a užívali si cestu. Pořád jsem koukal na místo, kde seděl ten chlap a nedávalo mě to spát. Když jsem večer přijel domů, tak se mě máma ptala, jak jsme se měli a dali jsme se do řeči. Zmínil jsem se taky a tom chlapovi, kterej se ptal na její kytaru. U toho šlo vidět, že jí tečou slzy, i když úplně nevím proč...

Babí léto

Uprostřed prázdného bytu jsem ležel na podlaze po dni plném práce. Přemýšlel o věcech, co vše musím udělat a co mě všechno čeká. Když v tom z venku první opadané listy zašimraly na okno. Tak jsem se oblíkl a vyrazil na místa, kde to znám.

Po chvíli chůze jsem uviděl káně. Tak jsem se za ním vydal. Vedlo mě dlouho až na místa, kde to neznám a krajina se pomalu měnila ze zelené letní na barvy vatry podzimu. Pod nohama cinkaly opadané listy stromů a mezi nimi drobné klacíky. A cítil jsem, cosi uvnitř mě hřát.

Pochvíli jsem káně ztratil, ale zavedlo mě až pod malý kopeček, na kterém se tyčila majestátná lípa. Už byla také zbarvená. Ale pořád byla silná a svá. Kopec nebyl strmý, nýbrž pozvolný. Slabý vánek rozháněl listy z pěšiny, které kryly okraje cesty. Z vrcholku byl nádherný výhled na domovskou krajinu, nad kterou už i slunce pomalu usínalo.